

ماده 1273 قانون مدنی یا حکم دادگاه یا مدارک حصر وراثت به

فصل چهارم - ثبت وفات - چهارم

فصل چهارم - ثبت وفات

ماده 22

ماده 22- وفات هر کس اعم از ایرانی یا خارجی و همچنین ولادت طفلی که مرده به دنیا آمده یا بلافاصله پس از ولادت بمیرد باید به

مأمور یا نماینده ثبت احوال اعلام شود.

وفات ایرانیان در خارج از کشور به مأموران کنسولی محل اقامت یا نزدیکترین مأموران کنسولی ایران یا به سازمان ثبت احوال کشور

اعلام میشود.

وفات ایرانیان و خارجیان ساکن کشور را مأموران و نمایندگان ثبت احوال و وفات ایرانیان در خارج از کشور بر حسب محل اعلام،

مأموران کنسولی ایران، مأموران یا نمایندگان ثبت احوال ثبت میکنند، وفات باید در سند ثبت وفات و همچنین در دفتر ثبت کل وقایع

در صفحات مربوط به در گذشته و پدر و مادر او و شناسنامه متوفی ثبت و امضاء و مهر گردد.

وفات خارجیان پس از ثبت به شهربانی محل اعلام میشود و یک نسخه گواهی به سازمان ثبت احوال کشور فرستاده خواهد شد که به

وزارت امور خارجه ارسال گردد.

تبصره

تبصره- گواهی وفات به هر شخصی که درخواست کند تسلیم میگردد.

ماده 23

ماده 23- در سند ثبت وفات باید اطلاعات زیر قید گردد.

1- محل، روز، ماه و سال وفات و تاریخ ثبت.

2- نام و نام خانوادگی و جنس و تاریخ تولد و شغل و شماره شناسنامه و شناسنامه یا پروانه اقامت و تاریخ و محل صدور شناسنامه یا

پروانه اقامت در گذشته. (اصلاحی مصوب 1363/10/18)

3- علت وفات در صورتی که مشخص باشد.

4- نام و نام خانوادگی و شماره شناسنامه و محل صدور شناسنامه پدر و مادر در گذشته. (اصلاحی مصوب 1363/10/18)

5- نام و نام خانوادگی و شماره شناسنامه و محل صدور شناسنامه و محل اقامت و سمت اعلامکننده. (اصلاحی مصوب 1363/10/18)

6- نام و نام خانوادگی و شماره شناسنامه و محل صدور شناسنامه و محل اقامت و شغل گواهان. (اصلاحی مصوب 1363/10/18)

7- نام و نام خانوادگی و امضاء نماینده یا مأمور ثبت احوال و اثر مهر.

8- شماره و سری برگ مخصوص ثبت وفات.

9- محل توضیحات.

ماده 24

ماده 24- واقعه وفات باید طبق تصدیق پزشک و در صورت نبودن پزشک با حضور دو نفر گواه ثبت

گردد.

در مورد طفلی که مرده به دنیا آمده یا بلافاصله پس از تولد بمیرد در صورت وجود پزشک در محل تصدیق پزشک ضروری است و در

صورت نبودن پزشک گواهی دو نفر کافی است.

www.ekhtebare.ir

صفحه 6

پزشکی که وقوع وفات به او اطلاع داده میشود در هر مورد مکلف به معاینه جسد و صدور تصدیق یا اظهار نظر میباشد و در صورتی

امکان تشخیص علت وفات باید تصدیق شود و به هر حال یک نسخه از تصدیق یا اظهار نظر خود را باید به ثبت احوال محل و در مهلت

مقرر ارسال نماید.

ماده 25

ماده 25- مهلت اعلام وفات ده روز از تاریخ وقوع یا وقوف بر آن است.

روز وفات و تعطیل رسمی بعد از آخرین روز مهلت به حساب نمیآید و در صورتی که وفات در اثناء سفر رخ دهد مهلت اعلام آن از

تاریخ رسیدن به مقصد احتساب خواهد شد.

تبصره

تبصره- ترتیب ثبت وقایع ولادت و وفاتی که پس از انقضای مهلت مقرر اعلام شود در آییننامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد.

ماده 26

ماده 26- اعلام وفات و امضاء سند ثبت وفات به عهده یکی از اشخاص زیر است:

- 1- نزدیکترین خویشاوند متوفی که در موقع وفات حاضر بوده است.
- 2- متصدی یا صاحب مکانی که وفات در آن رخ داده است یا نماینده او.
- 3- هر شخصی که در موقع وفات حاضر بوده است.
- 4- مأموران انتظامی یا کدخدا.

تبصره

تبصره- متصدیان گورستان یا دفن مکلف به اطلاع وفات به ثبت احوال هستند.

ماده 27

ماده 27- در صورتی که وفات یا ولادت طی نامه رسمی از طرف مأموران انتظامی یا قضائی و یا سایر مقامات اعلام شود شماره و تاریخ مقامات اعلام در سند درج و به منزله امضاء سند خواهد بود.

ماده 28

ماده 28- در موارد زیر اعلام وفات به عهده مقامات زیر است:

- 1- در صورتی که وفات در اثر بروز سوانح از قبیل زلزله سیل، طوفان و آتشسوزی واقع شود مقامات انتظامی یا گروههای امدادی حاضر در محل مکلفند واقعه وفات را ضمن ارسال صورت حاوی نام و نام خانوادگی و حتی المقدور شماره شناسنامه و محل صدور شناسنامه

و سن متوفی اعلام نمایند. (اصلاحی مصوب 1363/10/18)

2- وفات نظامیانی که در زمان صلح در سربازخانه و یا ضمن مانورهای نظامی یا در زمان جنگ واقع میشود وسیله فرمانده قسمت با

تعیین نام و نام خانوادگی و شماره شناسایی و محل صدور شناسنامه اعلام میگردد. (اصلاحی مصوب 1363/10/18)

ماده 29

ماده 29- در مواردی که مشخصات متوفی معلوم نشود یا به بعضی از اطلاعاتی که باید در سند قید شود دسترسی نباشد در سند ثبت

وفات به جای مشخصات عبارت (نامعلوم) نوشته میشود تکمیل مشخصات نامعلوم با هیأت حل اختلاف خواهد بود.

ماده 30

ماده 30- مدرک ثبت وفات فرضی غائب مفقودالاثار حکم قطعی دادگاه است مدیران دفاتر دادگاههایی که حکم قطعی وفات فرضی

غائب مفقودالاثراز آن دادگاه صادر شده مکلفند یک نسخه از رأی صادره را طی نامه رسمی به ثبت احوال محل ارسال دارند.